

Zebegeény

Zebegeény önkormányzatának lapja

2012. augusztus

A Tizenévesek nyertek Zebegeényi cserkészek a Hagymásréten

Zebegeényi Generációk futballtornája

Augusztus 19-én a Zebegeényi napok keretében a futballpályán első ízben került megrendezésre a Zebegeényi Generációk Futballtornája. Mint az elnevezés is jelzi, a tornán Zebegeény különböző korosztályaiából összeálló csapatok mérkőztek meg egymással.

A tornára való készülődés mind a csapatkovácslás, mind a pálya felkészítése tekintetében már hetekkel korábban megkezdődött.

Zebegeényi civilek munkájának és az önkormányzat pénzügyi támogatásának köszönhetően gazdagodtunk két új 5x2 méteres futballkapuval. Megvettük a szükséges vasanyagot, közösen vágunk, hegesztünk, festünk, majd a torna előtt délután kárpossal felvonaltuk a pályát.

Az esemény színesítése érdekében néhány további barátságos csapatot is szeretnénk volna vendégül látni. Közülük egy tatabányai, ismerősökkel álló együttes látogatott el hozzánk, akik ezzel tovább emelték a torna színvonalát.

Így végül négy csapat részvételével került sor a lebonyolításra. Zebegeényben képviseltette magát a 10-20 év közötti korosztály, a 30-40 közöttiek (egy kis 20-as megerősítéssel) illetve a 40 év felettiek.

A 6+1 félrel álló csapatok 2x15 perces meccseken körmérkőzéseket játszottak reggel kilenctől délután félkettőig.

Ezzel párhuzamosan a futballpálya fennmaradó részét a 10-14 éves korosztály népesítette be.

A gyerekek a holland Walter Groen vezetésével - aki a Fradiban is dolgozik, mint gyerek-edző és akit már ismerünk a Zebegeény-Hollandia meccsre edzettek és fociztak.

A tornán a harmadik helysorsát a 30-asok és 40-esek közötti meccs döntötte el. Az első félidő végén még 3:1-re vezettek a 40-esek, de a 30-asok fordítottak és végül 4:3-ra győztek. A 30-asok dicsőretére válják, hogy az összes korosztály közül ki rendeztek a legkevesebb "hadrafogható" zebegeényivel és bár emiatt szükségük volt még két "külső segítség"re, de végül is kiállítottak egy csapatot.

Ahogy a harmadik helysorsát a 30-asok és 40-esek meccse döntötte el, úgy az első helyért a zebegeényi tizenévesek és a tatabányai vendégcsapat küzdötte. A mérkőzés rendkívül izgalmasra sikerült. Zebegeény szerezte meg a vezetést, ezt követően a tatabányaiak lőtték 2 gólt (1:2), majd fiataljaink visszafordították az eredményt és 3:2-re győztek.

folytatás a 2. oldalon

Mint minden nyár közepén, idén is felfedeztük az erdő több mint ötven cserkészsét. A főtverseny során összemérhettük szakácsi képességünket, illetve a rengeteg vetélkedéssel lehetőséget adtunk arra, hogy megmutassuk, mit tudunk, és mire vagyunk képesek.

A tábor félidejében két napra elhagytuk sátrainkat,

Tarján (konyha). A tábor területére sokan korábban érkeztek, hogy el készítsük a terepet. Páran busszal és autótól jutottunk el a táborhelyre, de a bátrabbak biciklivel jöttek.

A táborhelyre megérkezve cserkészeket a 7 vezér várta, hogy belépjenek Attila földjére. A zászlószertartás után elkezdtük építeni az "új hazánkat", és a második nap már teljesen belaktuk az erdőt. A táborban egy percet sem unatkoztunk, hiszen a vezeték rengeteg színes programmal készültek. Megismerhettük a túlélés törvényeit, a főtverseny ínycsiklandó-

és portyázni indultunk, melyben gyalogoltunk, úsztunk és vonatoztunk. A tábor egyik legizgalmasabb programja az volt, amikor a közelben táborozó cserkészcsoport futballbérkzésre hívott ki minket, ahol hűsien helytálltunk. Kultúrprogramok keretében megismerkedtünk a magyar harcművészetrel, a barantával, a kémia csodáival, jelnyelv különlegességeivel és a fogápolás hasznosságával. Természetesen a szokásos számháború sem maradtott ki, amiben a csavar az volt, hogy számok helyett rovásírást kellett leolvasni.

folytatás a 2. oldalon

Zebegényi cserkészek a Hagymásréten

folytatás az 1. oldalról

De ha ezek mellett apró szabadidőnk még is akadt, akkor a remek társaságban az is elillant. Az estékből nem maradhattak ki a tábor tüzek, melynél a nemzetségek egy-

keretében újabb tagokkal bővült a cserkész társadalom. A tábor kilenc napig tartott, de mintha pillanatok alatt elillant volna.

A tábor utáni nap minden táborlakó délig aludt, de dél-

egy jelenettel illetve játékokkal és énekekkel készültek. Egyik este a magyar sítónál haladtunk végig, meseerdő keretében. A tábor fénypontja, hogy fogadalomtétel

utánra a közös facebook csoportban mindenki tábor iránti "hönvágát" fejezte ki, és mindenki a következő közös programon gondolkozott, míg a képeket nézte.

www.zebegeny.hu

A Tizenévesek nyertek

Zebegényi Generációk futballtornája

folytatás az 1. oldalról

A tatabányaiakban egy összeszokott, mind egyéni, mind csapatteljesítményben színvonalas, erős csapatot ismertünk meg, akik ezzel együtt nem felejtették el megízerni a torna sportszerű és barátságos hangulatát sem. Köszönjük, hogy itt voltak, legközelebb is várjuk őket szeretettel.

A legnagyobb dicséret mégis a tizenéves zebegényieket illeti meg.

Ha erre a tornára hirtelen, véletlenül két hónappal korábban került volna sor, azt hiszem mindenki az utolsó helyre tippelte volna őket. Akkoriban a focipályán eltöltött órák sokszor inkább rendezetlen szaladgálásnak és labdarugdolásnak látszódtak, és nem rendez focinak.

A fiúk azonban összefogtak és folyamatosan készültek a tornára. Hetente több közös edzést tartottak. Építették a

csapatukat az azzal járó konfliktusokkal együtt. Az elért eredményük mögött olyan munka van, amely feltehetően békés számára is példamutató. Nem csak a ki, de egész Zebegény büszke lehet rá.

Voltak köztük húzóemberek, voltak, akik most nem voltak fel a feladathoz és voltak, akik egyelőre még nem fértek be a keretbe, de ettől függetlenül szeretnék gratulálni az egész korosztálynak.

Kívánok nektek további sikereket és azt, hogy a jövőben is ebben a szellemben haladjatok és fejlődjétek tovább!

A győztes keret tagjai voltak: *Ferenci Roland, Fieszl Norbert, Flaskai Bálint, Gabula Georg, Ghyczy Benecse, Hárshegyi Ádám, Hegedűs Márk, Lakatos Róbert (kapus), Medgyes Domonkos, Menyhei Zoltán, Polgár László, Voicila Márk.*

Máté Endre

Lakossági tájékoztató üdülőterületen ingatlannal rendelkezőknek

Tisztelt Üdülő tulajdonosok!

Mint Önök el ismerték Zebegény Község Önkormányzat Képviselő-testülete módosította 2012. január 18. napon a helyi környezetvédelemről szóló rendeletét, melyben az üdülő területre is kiterjesztette a szemétszállítás díját.

A Pest Megyei Kormányhivatal kormány megbízottja törvényességi felhívást nyújtott be a fenti rendelet vonatkozásában, melyet teljes terjedelemben a honlapon közzétettünk.

A rendelet hatályon kívül helyezését és az új rendelet megalkotását a képviselő-testület 90 napon belül fogja elvégezni. Az új rendelet megalkotása előtt elzetes hatásvizsgálatot fogok lefolytatni, melyet Önök is

meg fognak ismerni.

A Kormányhivatallal történő egyeztetést követően, tájékoztatom Önöket, a rendelet ellenére, hogy egyes részei jogszabálysértékek, hatályban van, így rendelkezéseit alkalmazni kell, tehát a szemétszállítás díját az abban foglaltaknak megfelelően kell megfizetni.

Felhívom a lakosság figyelmét, hogy a korábban kiküldött és jelenleg postázandó számlákat is ki kell egyenlíteni, a benne nem fizetett számlák közzadás módjára behajtandó köztartozásnak minősülnek!

Késedelmi pótlékot nem számítunk fel 2012. december 31. napig befizetett összegek után a kialakult helyzetre való tekintettel.

Kérem a fentiek tudomásul vételét!

Dr. Ornódi Livia jegyző

"Zebegény képekben" fotó pályázat eredményei

Pályázatunkat nagy érdeklődés fogadta hiszen 17 pályázó több mint 50 pályaművet küldött a megmérettetésre. A fotók mindegyike digitális technikával készült így az eredeti kiírásán változtattunk és Zebegény természeti értékei ill. Zebegény épített öröksége kategóriában hirdettünk eredményt.

Az épített örökség kategória helyezettei:

I. helyezett: Én vagyok az út, igazság és az élet cím alkotással Vakliné Határ Veronika

II. helyezett: Múlt a havas jelenben - H. Szatmári Beatrix

III. helyezett Zebegény Szobról nézve - Weisz Judit

A természeti értékek kategória helyezettei:

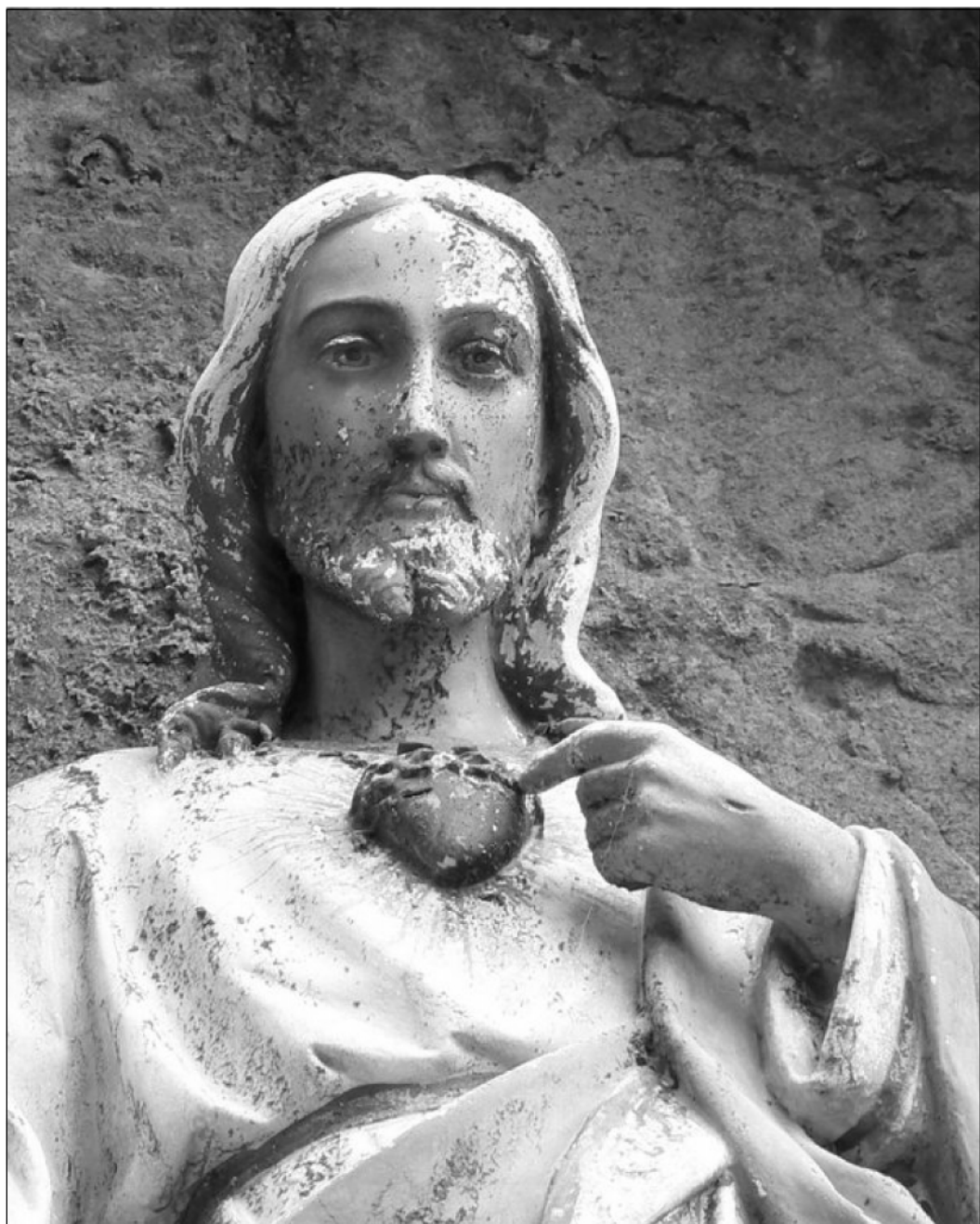
I. helyezett: Hosszú élet fa cím alkotással Fodor Nóra

II. helyezett: Zebegényi tél Zebegény - Bereczky Bence

III. helyezett Horgászó gyerekek a Dunaparton - Fodor László

Köszönetünket szeretnénk kifejezni a fotók készítőinek és Gózon Fransisco világhír operatőrnek, aki az zsűri elnökeként kihirdette és részletesen értékelte a pályaműveket.

**Ferenczy Ern Ervin
alpolgármester**

I. helyezett: Én vagyok az út, igazság és az élet - Vakliné Határ Veronika

II. helyezett: Múlt a havas jelenben - H. Szatmári Beatrix

III. helyezett Zebegény Szobról nézve - Weisz Judit

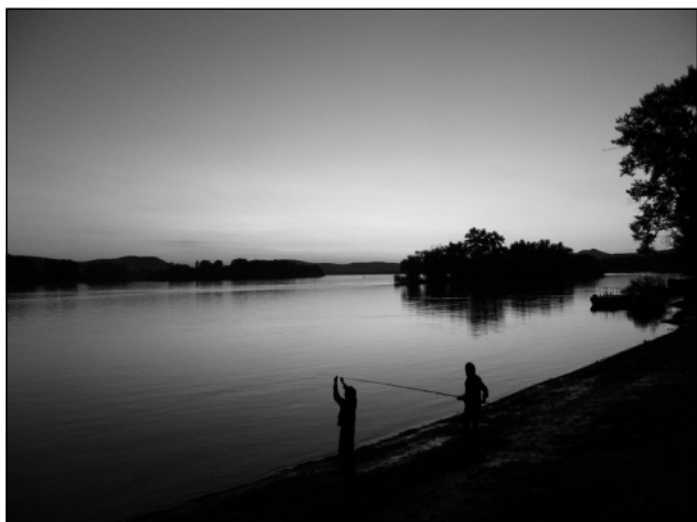
"Zebegény képekben" fotó pályázat eredményei

I. helyezett: Hosszú élet fa - Fodor Nóra

II. helyezett: Zebegényi tél Zebegény - Berczky Bence

III. helyezett Horgászó gyerekek a Dunaparton - Fodor László

Zebegényi emlékeim 2. rész

A mélyútban, ami az ún. "szeméremdomb"-ról jött le a vasútállomás mögé, a szekér fékezésének egy egyszer - korszer módját ismertem meg: láncsal bekötötték a kerekét.

A Dömössel szemben lev hegycsúcs a nap sugarainak mer legesen volt kitéve. A száraz nyár idején megtörtént, hogy a vonatból kiszálló szikra meggyújtotta a trampót. (Ezen a néven ismertük a hegycsúcsnak ezt a részét.) A háziasszonyunk, Márka mesélte, hogy egy ilyen t z alkalmával csigába csavarodott kígyót látott legördülni.

Mint hogy a Duna mindenhol könnyen elérhető volt, sokat voltam a vízparton. El fordult, hogy ahogy ott pecáztam, a reggel kieresztett libák a fejem felett repültek a vízre.

Az állomásról indulva, a vasúttal párhuzamosan húzó gyalogút vezetett fel a dombra, az ún. "Kácsi pad"-hoz. Innen volt a legszebb a kilátás a zebegényi Duna-kanyarra.

A hajókikötő vel szemben volt a révész, Pali bácsi házikója. hozta-vitte az embereket, bicikliket szükség szerint a két part között. Aki Marótról akart átjönni, átkiabált, hogy "Pali bácsi, jöjjön át!", és ment. Kés bb a lánya, Anna vette át az evez t. Pali bácsi szerint Zebegény neve a "See Beginn"-b l származik. Ez is egy érdekes nézet.

Ezen a parton rakták prizmába a bányában kifejtett követ. Itt voltak azok a munkások, akik hosszú, somfanyel kalapácsukkal addig törték a követ, amíg olyan méret nem lett, hogy a vasúti töltéseknél használhatták. Ezt töltötték a budapesti makadám utakba is. Mikor egy uszálynyi k lett, pallókon talicskálták, mert itt nagyon meredek volt a part. Itt láttam

el ször dobóhálót az uszályon álló matróz kezében - ezt slepphálónak is nevezik.

Lejjebb, ahol egy kicsit megtörik a part, ott volt a Gabula bácsi csónakháza a stéggel. Két biciklikerekes állvány volt gurtnival összekötve, ezzel kellett a csónakokat a vízre vinni. Itt kötöttek ki a halászok is. Nem hálólóval, hanem általában fenékszinórral fogták a halat. Ezt a módszert ládásnak hívták. Körülbelül félméteres peremnek a peremén kis bevágások voltak. Ezekbe tették a horgot két úgy, hogy a horgok körben kilógtak, a zsinór pedig a tálca belsejében volt. Többnyire márnát, de még kecsegét is fogtak, amit itt láttam el ször. Itt találkoztam az ún. cséri tücsökkel, ami teljesen fehér. Ezt használták csalínak, meg sajtot. A csónakháztól egy ösvény vitt a strandra, ahol kabinsor volt, elején egy pottyantós mellékhelyiség.

Innen indultunk úszni föl felé a hajóállomásig. Volt, amikor átúsztunk a zátonyra. Egyszer megpróbáltuk elérni a zátony és Marót közötti hajósbólyát, de a víz annyira elsodort, hogy nem értük el, és majdnem a D ry villánál értünk partot.

A strand is itt volt, amit a homok miatt kis k fallal vettek körbe. Id nként lejöttek ide a Millenniumi kiállítás egyik pavilonjában lakó intézeti gyerekek. A zebegényiek a "gyermektelepi rossz fiúk"-ként emlegették ket. Kés bb én 15 évig tanítottam ilyen "rossz fiúk"-at.

Egy kora délután Lékai Robi haverommal lementünk a patakba "kruklizni", azaz kosárba halat fogni, úgy, hogy a folyással szemben kellett tartani a kosarat, és bottal hajtottuk a halakat a kövek közül. A kifogott kishalakkal lementünk a dömösi átkeléshez süll zni. Annyi

halat fogtunk, hogy nekem a f z zsinóron lev halakért a Nyugatiban "húsdót" kellett fizetnem. A legnagyobb fogásom a 4,35 kilogrammos süll volt, amelynek a fogai most is megvannak. A "zuhogóról" indultunk, ami a malomárok zsilipje volt valamikor. (A malomárok egy régen m köd malomhoz vezetett, ami a "héthíddal" szemben volt, ha jól emlékszem, Fischer volt a tulajdonosa. Emellett a töltés és a patak között volt a teniszpálya.) A malomvölgyben laktak Kissék. Az apa egy kiségit iskola igazgatója volt valahol K bányán, fia a cisztereknél (Budán) lett történelemtanár, lányáról nem tudok, de úgy rémlik, mintha valami felekezethez csatlakozott volna.

A pecabotokat, azaz mogyoróvessz ket a marosi erdő b l szereztük be. Innen hoztuk a gyújtósnak való r zset is. Egy nagyobb gallyra rápakoltunk, összekötöttük és lehúztuk.

A környéket csónakkal is bejártuk, Pilismarótról hoztunk egy-két kukoricacsövet. Így került sor arra is, hogy a szentendrei sziget csúcsán néhány napig sátoroztunk is. Id nként átúsztunk Visegrádra, a fürdő nadrág zsebében l forinttal, mert a Vár eszpresszóban ennyiért kaptunk egy fagyaltot.

Egy alkalommal a csúcsról lejjebb indultam és elfelejtettem, hogy a vízben kiálló sziklák vannak a partnál. Egy pillanatra furcsa érzésem támadt: a víz színén éreztem magam. Tudtam, hogy baj van, az örvény peremére kerültem. Úgy elkezdtem sprintelni, hogy még a parton is vertem a köveket.

Amikor jött a zöldár, Pilismaróton az árteret beborította a víz, a Duna feljött a Dörflein-kertbe (majdnem Pilismarótig elöntötte a szántóföldeket).

A vasút mellett a millen-

niumi soron (nem tudom, miért hívták így) állították fel a ringlispiált búcsúkor. Ezt még emberkéz forgatta. Természetesen mi is vállalkoztunk rá. Az emelt tengelyen volt egy járóka, itt volt a hajtók helye. Ha ötször hajtottuk a láncos forgót, egyszer mehetünk vele. Volt egy útirányjelz táblához hasonló állvány, aminek a végére rugó tolt ki sorban függönykarika méret karikákat a peremig. Ezeket ki kellett kapkodni a forgó ringlispiál r. Vaskarikák voltak, de közöttük egy réz: az "aranykarika". Aki nek ezt sikerült kikapni, az új menetet kapott. Sajnos az ot-tani gyerekeknek volt egy másfajta passziójuk is. Ez volt az ún. "ziccolés", ami a megállásra készülő vonatra való felugrást és a lépcsőre ülést jelentette. *Orosz Tomi* unokatestvérem így vesztette el a fél lábát.

A vasútállomás közelében volt a kocsmá. Itt lehetett pingpongozni, és itt gyakoroltak a cigányzenészek. k kértek minket, pestieket, hogy tanítsuk meg nekik az akkor új slágert: "Peches n a Sári, hogy a divat a hosszú szoknya lett". Azt már nem tudtuk meg, hogy hangzott az el adásukban.

A *Napraforgó* volt az, aki az országút mellett telepített egy olyan létesítményt, ami a környéket segítette. A "héthíd" után volt a mindent javító Szádló m helye.

A Temesvári-telek végén, közel a patakhoz volt egy vegyeskereskedés, aminek két lánya volt a tulajdonosa. Zsidók lévén egyszer csak elt ntek.

A Prindli-köz sarkán állt még a *Krebsz* f szeres háza. A boltban még "hozomra" is tudtunk vásárolni. Vele szemben a pék, akihez szombatnként szakajtóban vitték a dagasztott kenyértésztát, és este elhozták sültet.

folytatás a 4. oldalon

folytatás a 3. oldalról

Itt állt meg a kisbíró a dobbal, és mondta a hirdetőnyeket. Alkalmakkor Kati néni vendégléjébe jártunk "ricsajkovszkij"-estre. (Férje volt "Kati bácsi".) Szegény Kati néni egy ilyen mulatozáson kapott tüdgyulladás és halt meg kilencven-egynéhány éves korában.

A községnek egy érdekes figurája volt *Berczelly Zsolt*. Kerékpáron közlekedett, és amit a járműre fel lehetett szerelni, az mind rajta volt (visszapillantó tükör a kormányon stb.).

Zebegénynek volt két jellegzetes háza. Az egyik az Újvölgyhöz vezető félúton állt magában: az Orosz-villa (ka rokonságunkhoz tartoztak, *Orosz Mancsi* néni unokatestvérem volt a postáskisasszony), a másik a Dory-villa, ami a part legkiugróbb részén állt, a község szélén. Ebből a SZOT-üdült. Itt volt a falu bejárata a "hétháznál", ami az országút mellett állt.

Az Újvölgyben lakott Papp Feri bácsi geológus a fiaival (egyik a Bécsi kaputéri elemi iskolai osztálytársam volt). Egy alkalommal megkérdezte, hogy így a szünidőben volna-e kedvem egy kis pénzt keresni. Persze, hogy volt. Szendehelyen dolgoztunk. Úgy tudom, egy leendő katonai tábor talaját kellett megvizsgálni. Két fúrónk volt, az egyik ötméteres, 50 cm-es rudakból kellett összeállítani, a másik 10 méteres, 1 méteres darabokból. Néhány pajtással heti 5 pengét kerestünk.

Feljártunk Ipolyszalkára

is. Volt, hogy ott nyaraltunk. A községhez tartozott az Ipoly által hajtott Kubis-malom, ahol a lezúduló víz nagy öblöt képezett. Sok gabona került a vízbe, ami odacsalt sokféle halat. Rablóhalakat ugyanúgy, mint azok eledelet. Különösen a harcsa, ami kilóg a normál halak közül, hiszen nincs pikkelye, testének legvastagabb része a feje. Ez a legersebb hal. Akkoriban beszéltek, hogy a tihanyi révész megfogott egyet, és a hal a csónakkal együtt átvitte a túlsó partra, Szabadiba. Ehhez hasonlít a menyhal, az nem az ekkorára.

Ide is jártunk pecázni. Egyszer egy nagyobb hal került a horogra, magam alá hajtotta a mogoróbotot és elment vele. Amikor a botom után akartam úszni, apám nem engedte, nehogy konfliktusba kerüljek a határreléssel, mert akkor naponta kérni kellett az engedélyüket. Máig örömmel az egyik kézzel írt példányt:

Napi jegy - Területi engedély. Ezennel engedélyezem Mandics Ervin és Mandics Endre uraknak, hogy az Ipoly folyón nyeles horoggal 1948. szept. 2-án horgásszon. Szob, 1948. szeptember 2. (pecsét)

Nagyon sok emlék merült fel bennem, mindenképpen szépek voltak a Zebegényben töltött nyarak, hiszen fiatalok voltunk. A saját élményeim írtam le, ezek tények, de van egypár dolog, amiről csak hallottam.

Mandics Endre

Mérce és mérték

Édesanyámnak volt egy megszívlelendő mondása, amit mindig intelemként közölt, ha elmentük bulizni: "Fiam, a magyar ember mértékkel eszik, mértékkel iszik!" Egy boszniai roma szólás azt tartja, hogy az Isten ad boldogságot és boldogtalanságot, gazdagságot és szegénységet, de magyarázatot nem. Anyám nem közölte a mértéket, hogy ki állapítja meg a helyes mértéket? A szomszéd? A falu közvéleménye? Vagy mindenki maga dönti el? Bizony, nagyon nehéz betartani azt a mértéket.

Rekken a hőség, vonat meg csak nem akar jönni. A puldos hölgytől kérek egy jéghideg sört, az üveg oldalán gyöngyöznek a vízcseppek. Az asztaloknál kókadoznak a vendégek, amikor betoppan egy állandó pesti nyaraló és a köszönés után rögtön felteszi a kérdést: "Uraim, ki tudna nekem egy négyes anyát adni? A felfüggesztést nem tudom befejezni, leköteleznék, ha kiségiténe." Megindul a beszélgetés, mihez kell a hiányzó csavar, mit szerel, aztán az egyik segít közölni, hogy hazaugrik, de szerinte ahhoz a bakelit dobozhoz nem négyes, hanem hatos csavar kell. Pillanatok alatt parázs vita alakult ki. "Nem hatos, négyes a jó!" "Ember, ilyen dobozokat gyártottunk Pesten, kettes kell, ezt én mondom!" "Na ne izélj, ilyeneket meóztam hat évig, ötös kell!" "A fenét! Nyolcas a jó, tegnap szereltem ilyent a szomszédban!" Mindenki ragaszkodik az igazához, amikor is a hangzavar közepette egy idegen lépett be az ajtón és a puldnál kért egy sört. A hölgy ezt még hallotta, de a kísértés szilva mértékét nem. Ekkor jó hangosan belekiabált a fülébe: "Feles!" Ez a szó felrepült a levegőbe, nekicsapódott a helyiség falának, onnan az ablaküvegig, majd belecsapódott a vitatkozók fülébe. Halálos csönd lett. Az arcokra kiült a döbbenet.

Ilyen döbönt arcokat lehetett látni az 1800-as évek elején a Francia Tudományos Akadémia m szakbizottságának ülésén, amikor egy rült angol hajómérnök tervrajzát kellett elbírálniuk. Páncélozott hajó tervei voltak, szél helyett gőzgép működtette volna. Ez az eszement ember nem tudta, hogy a vas nehezebb a víznél, tehát a hajónak el kell süllyednie! Ilyen rültésszel zavarni a tudós testületet!

Ez a döbbenet megismétlődött 1862. január 30-án, amikor az Unió vízre bocsátotta a világ első páncélos hadihajóját, a *Monitort*. És reggel volt, az emberek fogadásokat kötöttek, hogy hány perc alatt fog a hajó elsüllyedni. Hatalmas tétek forogtak a bukmékek kezében. Készen álltak a mentőcsónokok a mentéshez, amikor a füstöt eregetve a hajó kifutott a tengerre, majd a döbönt tömeg elült a láthatáron. A fizikai törvényeket felborítva nem süllyedt el!

Szóval a "feles" szó hallatára a vitatkozók egyszerre néztek a kiabálóra, aki viszont nem értette a csönd okát. Értetlen arccal megkérdezte: "Miért, én nem kérhetek féldecit szatmári szilvát?"

Az a fránya mérték! Szemés fültanúja voltam egy érettségi vizsgán annak az esetnek, amikor az érettségiző (felnt férfi volt) Arany János balladájáról nem tudott semmit sem kinyögni. Az elnök segíteni akart, "Talán a walesi bárdokról mondana valamit..." Csönd. "Induljon ki a bárd szóból!" - próbált segíteni. "Ja? A bárd egy igen fontos szerszáma a henteseknek..." - kezdi a mondatot. "És miért walesi az a bárd?" "Azért mert a walesi bárd kisebb, mint a magyar bárd" - hangzik a válasz. "És miért kisebb?" - kérdezi az elnök incselkedve. Önérzeten jön a válasz: "Mert a világon Magyarországon vannak a legnagyobb marhák..."

- y - e -

Zebegény

Zebegény Község Önkormányzatának lapja
honlap: www.zebegeny.hu

Felelős kiadó: Zebegény Község Képviselő-testülete
2627 Zebegény, Árpád u. 5. Tel.: 27/571-510

Felelős szerkesztő: Furucz Anita, tel.: 27/316-100

Nyomdai elállítás: Dunapress Multimédia Bt
2626 Nagymaros, Mihályhegy u. 6.

Tel./fax: 27/305-581, e-mail: dunapress@invitel.hu

Felelős vezető: Furucz Zoltán

A kéziratok leadásának határideje: minden hónap 20.

(A kéziratokat a polgármesteri hivatal titkárságán lehet leadni.)